

ETTEVÕTLUSE TUGIPROGRAMM
SMECA

ÕPPEMATERJAL:

Tarbijakaitse

© UEAPME, 2001
Luc Hendrickx

SISUKORD

I TAUST	3
II “Acquis Communautaire”	7
1. Eksitav reklaam	7
2. Väljaspool ärruume sõlmitud lepingud	9
3. Tarbijakrediit	10
4. Reisipakett, puhkusepaketid ja ekskursioonipaketid	12
5. Ajakava alusel jagatav omand	13
6. Ebaausad lepingutingimused tarbijalepingutes	14
7. Kauglepingud	16
8. Hindade avaldamine	18
9. Tarbija huvid	19
10. Tootevastutus	20
11. Üldine tooteohutus	22
12. Ohtlikud imitatsioonid	24
13. Tarbekaupade müük ja nendega seotud tagatised	25

I TAUST

Tarbijakaitse ei olnud EÜ asutamislepingu esialgne eesmärk. Alles 1970ndate alguses hakkasid Euroopa institutsioonid arvestama tarbijakaitset. Asutamisleping (1957) ei näinud ette tarbijapoliitikat. Siiski, mõned artiklid nagu näiteks põllumajandust puudutav artikkel 39¹ EMÜ ja konkurentsi puudutav artikkel 86 sisaldavad otsest viidet tarbijatele ja väljendavad soovi kaitsta tarbija huve. Üldisemas mõistes, lepingu preambula, millega luuakse Euroopa Majandusühendus, seab ühenduse üheks põhieesmärgiks ühendusse kuuluvate inimeste “elu- ja töötingimuste pideva parandamise”.

Alles 1970ndate keskel võttis Ministrite Nõukogu vastu 14. aprilli 1975 resolutsiooniga Euroopa Majandusühenduse tarbijakaitse ja informatsioonipoliitika esimese programmi³. See oli esimene etapp tarbijate heaks rakendatavatest ühenduse meetmetest. Selle eesmärgiks oli kehtestada ühenduse tarbijate õigusseadustik Antud programm määratles viis põhiõigust tarbijatele:

- **Õigus tervisekaitsele ja turvalisusele.** See tähendab, et kaubad ja teenused, mida pakutakse tarbijatele, peavad olema sellised, et normaalses ja tõenäolistes tarbimisoludes ei ohusta nad tarbijate tervist ega turvalisust.
- **Õigus majandushuvide kaitsele.** Tarbijaid tuleb kaitsta müüjapoolse võimu kuritarvitamise eest, iseäranis ühepoolsete tüüplepingute eest, karmide krediitingimuste eest, agressiivsete müügimeetodite eest ja majanduslike huvide kahju eest, mis on tingitud puudulikest toodetest või ebarahuldavast teenindusest.
- **Õigus saada hüvitust.** Tarbijad peaksid saama nõu ja abi seoses nõuetega ja vigastuste või kahjuga, mis tulenevad puudulike toodete või ebarahuldavate teenuste ostmisest või kasutamisest. Neile on samuti antud õigus saada korralikku hüvitust sellise vigastuse või kahju eest kiire, efektiivse ja odava protseduuri teel
- **Õigus teabele ja haridusele.** See tähendab, et tarbijale tuleb teha kättesaadavaks küllaldane teave kaupade kohta, et võimaldada tal hinnata kaupade ja teenuste põhiomadusi nagu näiteks toote omadused, kvaliteet, kogus ja hind, et teha ratsionaalne valik konkureerivate toodete või teenuste vahel ja kasutada neid ohutult. Samuti tuleks lastele ja ka noortele ning täiskasvanutele teha kättesaadavaks koolitusvahendid, et nad oleksid võimelised tegema informeeritud valikut toodete ja teenuste vahel.
- **Esindusõigus (õigus olla kuulda võetud).** Tarbijaid tuleb konsulteerida ja lubada neil väljendada oma vaateid kui valmistatakse ette neid puudutavaid otsuseid, eelkõige läbi tarbijakaitse ja teabega seotud organisatsioonide

¹ “Art 39, 1° Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid on:

e) tagada, et tärned jõuavad tarbijani mõistlike hindadega.

...”

² Art 86 “Mis tahes ühe või enama turgu valitseva seisundi kuritarvitamine ühisturul või selle olulisel osal on keelatud kui ühisturuga kokkusobimatu seni kui nad mõjutavad kaubavahetust liikmesriikide vahel

Selline kuritarvitamine võib eelkõige koosneda:

...

b) Tootmise, turgude või tehnilise arengu limiteerimine tarbijate kahjuks

...”

³ EÜT...1975, C92,25/4/1975

Lisaks sellele asus Nõukogu tegutsema lühikese ajakava jooksul suures ulatuses väga erinevate ettepanekutega. See esimene programm ei avaldanud siiski konkreetset mõju.

Resolutsiooniga 19. maist 1981 võttis Nõukogu vastu tarbijakaitse ja teabepoliitika teise programmi perioodiks 1981-1986 4. See teine programm oli mõeldud jätkamaks meetmeid tarbijate kaitsmiseks ja informeerimiseks, mis oli alanud eelnevate programmidega ja oma eesmärkide ning printsiipide kinnitamiseks. Uus programm tugevdas ja töötas detailsemalt välja orientatsioonid, mis sätestati 1975. aasta programmis ja tugevdas abinõusid selles valdkonnas. Samuti tehti ettepanek pöörata intensiivsemat tähelepanu tarbijahuvidete Ühenduse poliitika määratlemisel ja rakendamisel.

Programm tõi lõpuks jällegi päevakorra tarbijate viis põhiõigust, mis määratleti juba a1975. aastal: tarbijate kaitse ohu eest tervisele ja turvalisusele; tarbijate majandushuvidete kaitse; tarbijate õigusliku positsiooni parandamine (abi, nõustamine, õigus saada õigusabi) Tarbija koolituse ja teabe parandamine; asjakohane konsultatsioon koos tarbijate ja nende esindatusega nende huve mõjutavate otsuste väljatöötamisel.

Antud programm määratles samuti terve rea eelmises programmis sätestatud printsiipe, mis olid (ja on) ikka veel asjakohased:

- Kaupade ja teenuste ostjad peavad olema kaitstud teatud ebaõiglase müügipraktika eest, eelkõige müüja tüüplepingute eest, lepingutest oluliste õiguste väljajätmise eest, karmide krediitingimuste eest; maksenõuete vastu mittetellitud kaupade eest ja agressiivsete müügimeetodite eest;
- Tarbija peaks olema kaitstud oma majandushuvidete kahjustamise eest, mis on tingitud toodete puudustest või ebarahuldavatest teenustest;
- Kaupade ja teenuste esitlemine ja edendamine, kaasa arvatud finantsteenused, ei tohi olla kujundatud nii, et see eksitaks otseselt või kaudselt isikut, kellele seda pakutakse või kes selle on tellinud;
- Mistahes reklaamivorm ei tohiks eksitada võimalikku kauba või teenuse ostjat. Reklaamija mistahes reklaamkanalis peab olema võimeline põhjendama asjakohaste vahenditega, mistahes tema poolt esitatavate väidete kehtivust.
- Kogu etikettidel olev informatsioon müümise hetkel või reklaamides peab olema täpne;
- Tarbijal on õigus usaldusväärsele müügijärgsele püsikaupade teenusele, kaasa arvatud remonditöodes vajaminevatele varuosadele;
- Tarbijatele saadaval olevate kaupade valik peaks olema selline, et nii suures ulatuses kui võimalik, pakutakse tarbijale küllaldast valikut.

Pärast 1985. aastat tuvastas Komisjon, et järgnevate programmide vastu võtmisega ei saavutatud oodatud tulemusi. Seetõttu esitas Komisjon Nõukogule uue teatise üksikasjaliste tegevuste kohta koos ajagraafikuga. See ajagraafik kinnitati

4 EÜT. 1981,C 133, 3/6/1981.

Resolutsiooniga 23. maist 1986 uue ajendi kohta tarbijakaitse poliitikas.⁵ Selles resolutsioonis tunnistas Nõukogu vajadust täide viia Komisjoni poolt välja pakutud kolm põhieesmärki:

1. Tarbijate kõrgetasemeline tervise ja ohutuse kaitse;
2. Tarbijate võimalus saada kasu ühisturust;
3. Arvestada paremini tarbijate huve ühenduse poliitikas.

Esimest eesmärki kajastav lepingu 95. artikkel (lg 100 A) on üks põhilisemaid sätteid Rooma lepingus, mis viidi lepingusse sisse Ühtse Euroopa aktiga (ÜEA) 1986. aastal. Antud artikkel sätestab, et pidades silmas riiklike sätete ühtlustamist tervise-, ohutuse-keskkonnakaitse-ja tarbijakaitsevaldkonnas, lähtub Komisjon oma ettepanekutes “kõrgest kaitsetasemest”.

Maastrichti leping Euroopa Liidu kohta (veebruari 1992) oli üks olulisemaid samme ühenduse tarbijapoliitika suunas. Antud leping kuulutab selgesõnaliselt ühenduse poliitika üheks eesmärgiks tarbijakaitse. Artikkel 3 sätestab, et “ühenduse tegevused hõlmavadpanust tarbijakaitse tugevdamiseks.”⁶

Et edendada tarbijate huve ja tagada kõrgetasemeline tarbijakaitse, peab Ühendus kaasa aitama tarbijate tervise, ohutuse ja majanduslike huvide kaitsele, samuti aitama kaasa nende õigusele saada teavet, koolitust ja ennast organiseerida, et kaitsta oma huve.⁷

Need eesmärgid saavutatakse läbi:

- Meetmete, mis on rakendatud vastavalt artiklile 95 siseturu väljakujundamise kontekstis (ühtlustamismeetmed);
- Meetmete, mis toetavad, täiendavad ja jälgivad liikmesriikide poolt järgitavat poliitikat.⁸

Mis tahes liikmesriigil on lubatud säilitada või rakendada rangemaid kaitsemeetmeid. Sellest hoolimata peavad need meetmed ühilduma asutamislepinguga ja olema teatavaks tehtud Komisjonile.⁹

Tarbijakaitse nõudeid võetakse arvesse teiste Ühenduse tegevuste ja strateegiate määratlemisel ja rakendamisel.¹⁰

⁵ EÜT 1986, C167

⁶ Artikkel 3,1, t.

⁷ Artikkel 153, 1 (lg artikkel 129a,1).

⁸ Artikkel 153,3.

⁹ Artikkel 153,5.

¹⁰ Artikkel 153,2.

“Acquis Communautaire” lühiülevaade

Ühenduse tarbijapoliitikat puudutava seadusandluse eesmärk on ületada turutõkked ja takistada peaaegu struktuurilist teabe puuduse tendentsi tagades, et vajalik teave on kohustuslik ning tarbija kaitseks täiendavate eeskirjade kehtestamine. Juriidiline lähenemine järgib enamikel juhtudel minimaalse ühtlustamise põhimõtet.

Ohutust puudutavate küsimuste valdkonnas sisaldab “acquis communautaire” üldist tooteohutuse direktiivi 92/59/EÜ. Kandidaatriikidele on väljakutseks liikuda tootmistasandil kontrollsüsteemilt kompleksemale turu järelvalvele. Acquis hõlmab ka tootevastutuse direktiivi (85/374/EMÜ) ja direktiivi (87/357/EMÜ) ohtlike imitatsioonide kohta.¹¹

- Tarbijate majanduslikud huvid finantsteenuste valdkonnas on kaitstud tarbijakrediidi direktiiviga (87/102/EMÜ), (90/88/EMÜ), (98/7/EÜ).
- Hindade avaldamise (98/6/EÜ), eksitava reklaami (84/450/EMÜ) ja võrdleva reklaami (97/55/EÜ) kohta käivad direktiivid käsitlevad tarbija seisukohti reklaami ja teabe valdkonnas.
- Äripraktikat hõlmab majast-majja-müügi direktiiv (87/577/EMÜ) ja kauglepingute direktiiv (97/7/EÜ), samuti ettekirjutuste direktiiv tarbijahuvide kaitseks (98/27/EÜ) ja direktiiv tarbekaupade müügi ja sellega seotud tagatiste teatud aspektide kohta (99/44/EÜ).
- Ebaausate lepingutingimuste direktiiv (93/13/EMÜ), ajakava alusel jagatava omandi direktiiv (97/47/EÜ) ja reisi- ja puhkusepakettide direktiiv (90/314/EÜ) käsitlevad tarbijalepinguid.

¹¹ Tarbijapoliitika kolmas seminar kandidaatriikidele, 22 november 2000.

Tarbijakaitset ja tarbijapoliitikat käsitlevate direktiividest ülevaate saamiseks vaata ka DG tervise- ja tarbijakaitse veebilehte:

http://europa.eu.int/comm/dgs/health_consumer/index_en.htm

II “ Acquis Communautaire”

1. Eksitav reklaam

Esimene tähtis direktiiv tarbijaõiguse valdkonnas oli nõukogu direktiiv 84/450/EMÜ eksitava reklaami kohta.¹²

Seda muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 97/55/EÜ, et kaasata võrdlev reklaam.¹³

Nende direktiivide eesmärk on kaitsta mitte ainult tarbijaid, vaid ka kõiki isikuid, kes tegelevad kaubanduse või äri või mingi elukutse või erialaga ja üldsuse huve eksitava reklaami ja selle tagajärgede eest. Eesmärk on samuti määratleda tingimused, mille kohaselt on võrdlev reklaam lubatud.

Direktiivides kasutatakse “reklaami” üldmõistet, s. o kaubanduse, äri, käsitöö või kutsealaga seotud teave, mis on esitatud mis tahes vormis selleks, et edendada kaupade või teenuste müüki, sealhulgas kinnisvara, õigusi ja kohustusi;

Direktiiv 84/450/EMÜ

“Eksitav reklaam” on iga reklaam, mis ükskõik millisel viisil, kaasa arvatud esitlusviis, petab või tõenäoliselt petab isikuid, kellele see suunatud on või kelleni see jõuab, ja mis võib oma petliku iseloomu tõttu mõjutada nende majanduskäitumist või nimetatud põhjustel kahjustab või võib kahjustada konkurenti;

Et määratleda, kas tegu on eksitava reklaamiga, võetakse arvesse alljärgnevaid tunnusjooni:

- kaupade ja teenuste omadused (nagu näiteks nende kättesaadavus, laad, teostus, koostis, valmistamise või kohaletoimetamise viis ja kuupäev, kasutamiskõlblikkus, kasutamisevõimalused, kogus, toote kirjeldus, geograafiline või kaubanduslik päritolu, nende kasutamise oodatavad tulemused, kauba või teenustega seotud katsete või kontrollide tulemused ja põhilised tunnused);
- hind või hinna arvutamise viis;
- tingimused, mille alusel kaupu või teenuseid müüakse;
- reklaami avalikustaja isik, omadused ja õigused.

¹² Nõukogu direktiiv 84/450/EMÜ, mis käsitleb eksitava reklaamiga seotud liikmesriikide õigusnormide ühtlustamist 10. september 1984. EÜT., L250, 19/9/1984.

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/55/EÜ, mis muudab direktiivi 84/450/EMÜ eksitava reklaami kohta võrdleva reklaami kaasamiseks 6. oktoober 1997, EÜT., 1997, L290, 23/10/1997; Parandus: EÜT., 1998, L194, 10/7/1998; EÜT., 1999, L151, 18/6/1999.

Liikmesriigid tagavad asjakohased ja tõhusad meetmed eksitava reklaami kontrollimiseks nii, et isikutel ja organisatsioonidel, kellel on õigustatud huvi, on võimalus:

- võtta sellise reklaami vastu tarvitusele õiguslikke meetmeid; ja/või
- edastada selline reklaam käsitlemiseks haldusasutusele, kes on pädev kas kaebuste üle otsustama või algatama asjakohast kohtumenetlust.

Samuti annavad liikmesriigid kohtutele või haldusasutustele järgmised volitused:

- nõuda eksitava reklaami lõpetamist või algatada asjakohane kohtumenetlus selle lõpetamise nõudmiseks
- kui eksitav reklaam ei ole veel avaldatud, kuid seda kavatakse peatselt teha, nõuda selle avaldamise keelamist või algatada asjakohane kohtumenetlus selle keelamise nõudmiseks.

Nimetatud meetmeid võidakse rakendada kiirendatud korras ajutistena või lõplikena.

Käesolev direktiiv ei takista isereguleeruvaid organeid eksitavat reklaami vabatahtlikult kontrollida kui küsimuse käsitlemine sellistes organites täiendab nimetatud kohtu- või haldusmenetlusi.

Direktiiv 97/55/EÜ

Käesoleva direktiivi eesmärk on määratleda tingimused, mille alusel on lubatud võrdlev reklaam. Võrdlev reklaam on mis tahes reklaam, milles sõnaselgelt või viidates määratakse kindlaks konkurent või konkurendi pakutavad kaubad või teenused.

Võrdlev reklaam on lubatud alljärgnevatel tingimustel:

- see ei ole eksitav;
- selles võrreldakse kaupu või teenuseid, mis täidavad samu vajadusi või mis on mõeldud samaks eesmärgiks;
- selles võrreldakse asjalikult, asjakohaselt, tõendatavalt ja tõepäraselt kõnealuste kaupade või teenuste üht või mitut omadust, seal hulgas võib olla ka hind;
- see ei tekita turul segadust reklaamija ja konkurendi vahel või reklaamija kaubamärkide, kaubanimede, teiste eristatavate märkide, kaupade ja teenuste ning konkurendi omade vahel;
- see ei halvusta ega musta konkurendi kaubamärke, kaubanimesid, teisi eristatavaid märke, kaupu, teenuseid, tegevusi ega asjaolusid;
- päritolunimetusega toodete puhul seostatakse alati sama nimetusega tooted;
- ei kasutata ära ebaõiglaseid eeliseid seoses konkurendi kaubamärgi, kaubanime või teiste eristatavate märkide reputatsiooniga või konkureerivate toodete päritolunimetusega;
- ei esitata nende kaupade või teenuste imitatsioone ega koopiaid, mille kaubamärk või kaubanimi on kaitstud.

Lisaks sellele, mis tahes võrdlus, mis viitab eripakkumisele, peab näitama selgelt ja ühemõtteliselt eripakkumise lõpukuupäeva, või kui see on asjakohane, eripakkumise seotust kaupade või teenuste olemasoluga, ning kui eripakkumine ei ole veel alanud, peab olema näidatud perioodi alguskuupäev, mil kehtib erihind või teised eritingimused.

Sätteid eksitava reklaami kontrollimise kohta on kohaldatavad ka keelatud võrdleva reklaami suhtes.

2. Väljaspool ärruume sõlmitud lepingud ¹⁴

Direktiivi eesmärk on kaitsta tarbijat ebaõiglaste äritavade vastu seoses väljaspool ärruume sõlmitud lepingutega.

Väljaspool kaupleja ärruume sõlmitud lepingute eriomadus on see, et reeglina algatab kaupleja lepinguläbirääkimised, milleks tarbija ei ole ette valmistunud. Tihti ei suuda tarbija võrrelda pakutavat kvaliteeti ja hinda teiste pakkumistega. Samuti eksisteerib üllatusmoment, mis ei sisaldu mitte ainult majast-majja-müügilepingutes, vaid ka muud tüüpi lepingutes, mis on sõlmitud väljaspool kaupleja ärruume.

Käesolev direktiiv annab tarbijale vähemalt seitsmepäevase tühistamisõiguse, et ta saaks hinnata lepingust tulenevaid kohustusi. Tarbijat tuleb kirjalikult teavitada kõnealuselt järelemõtlemisajast. Tuleb rõhutada, et käesolev direktiiv kehtib ainult tarbijaga sõlmitud lepingute puhul, kes on füüsiline isik, kes tegutseb eesmärgil, mida võib pidada väljaspool tema tegevusala või eriala olevaks.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse:

- Kaupleja ja tarbija vahel sõlmitud lepingute suhtes kaupleja organiseeritud ekskursiooni ajal, kui ta oli oma ärruumidest eemal ;
- Lepingute suhtes, mis sõlmiti kaupleja külaskäigu ajal tarbija või teise tarbija koju või tarbija töökohta kui külaskäik ei toimu tarbija otsesel nõudmisel;
- Lepingute suhtes, mille alusel tarnitakse muid kaupu või teenuseid peale nende, milleks tarbija nõudis kaupleja külaskäiku, eeldusel, et külaskäiku nõudes tarbija ei teadnud või ei saanud mõistuspäraselt teada, et kõnealuste muude kaupade või teenuste tarnimine moodustas osa kaupleja äri- või ametialasest tegevusest.
- Lepingute suhtes, mille puhul tarbija teeb lepingulise või mittelepingulise pakkumise kauplejapoolseks külastuseks või võtta osa kaupleja poolt organiseeritud ekskursioonist.

See tähendab, et käesolevat direktiivi kohaldatakse näiteks majast-majja-müügi suhtes, messimüükide suhtesjne.

¹⁴ Nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ tarbija kaitsmiseks seoses väljaspool ärruume sõlmitud lepingutega 20. detsember 1985, L372,31/12/1985.

Kõikide nende tehingute korral peavad kauplejad esitama tarbijatele kuupäevaga varustatud kirjaliku teatise nende vähemalt seitsmepäevase tühistamisõiguse kohta koos isiku nime ja aadressiga, kelle suhtes kõnealust õigust saab kasutada. Tarbija ei või talle käesoleva direktiiviga antud õigustest loobuda.

Käesolevat direktiivi ei kohaldata:

- kinnisvara ehitus-, müügi- ja rendilepingute või muude kinnisvaraõigusi puudutavate lepingute suhtes;
- toiduainete või jookide või muude majapidamises jooksvaks tarbimiseks mõeldud kaupade tarnelepingute suhtes, mida tarnitakse regulaarselt kohaletoojate poolt;
- kaupade või teenuste tarnelepingute suhtes tingimusel, et a) leping sõlmitakse kaupleja kataloogi alusel, mille lugemiseks on tarbijal kaupleja esindaja puudumisel kohane võimalus, b) selle või mis tahes järgneva tehingu suhtes on kavandatud pidevad kontaktid kaupleja esindaja ja tarbija vahel, c) nii kataloog kui ka leping teavitavad tarbijat selgelt tema õigusest tagastada kaubad tarnijale perioodil, mis on pikem kui seitse päeva alates kättesaamisest, või tühistada leping selle aja jooksul mis tahes muu kohustuseta, kui hoolitseda mõistuspäraselt kaupade eest;
- kindlustuslepingute suhtes;
- väärtpaberilepingute suhtes.

3. Tarbijakrediit 15

Nende direktiivide eesmärk on harmoniseerida tarbijakrediiti puudutavad üldtingimused ja eeskirjad ja kaitsta tarbijat ebaausate krediidingimuste vastu.

Käesolevat direktiivi ei kohaldata:

- Krediidilepingute suhtes, mis on mõeldud eelkõige varaliste õiguste omandamiseks või säilitamiseks maa või ehitise suhtes,
- Krediidilepingute suhtes, mis on mõeldud ehitise renoveerimiseks või parendamiseks;
- Üürilepingute suhtes välja arvatud juhud, kus üürilevõtja saab lõpptulemusena omanikuks;

15 Nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ tarbijakrediiti käsitlevate liikmesriikide seaduste, määruste ja haldusaktide lähendamise kohta, 22. detsember 1986. EÜT 1987, L 42, 12/2/1987.

- Nõukogu direktiiv 90/88/EMÜ, mis muudab direktiivi 87/102/EMÜ tarbijakrediiti käsitlevate liikmesriikide seaduste, määruste ja haldusaktide lähendamise kohta, 22. veebruar 1990, EÜT.,1990,L61, 10/3/1990.

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/7/EMÜ, mis muudab direktiivi 87/102/EMÜ tarbijakrediiti käsitlevate liikmesriikide seaduste, määruste ja haldusaktide lähendamise kohta, 16.. veebruar 1998, EÜT.,1998,L 101, 1/4/1998.

- Krediidi suhtes, mida anti või tehti kättesaadavaks intresse ja mis tahes muid makse maksmata;

- Krediidilepingute suhtes, mille alusel ei nõuta intressi tasumist, kui tarbija nõustub krediidi tasuma ühekordse maksena;
- Krediidi suhtes, mida krediidi- või finantsinstitutsioon annab ettemaksetena jooksvale arvele ja mis ole krediitkaardiarved;
- Krediidilepingute suhtes, mis hõlmavad alla 200 eküü või üle 20 000 eküü suuruseid summasid;
- Krediidilepingute suhtes, mille alusel tarbija peab krediidi tagasi maksuma: kas aja jooksul, mis ei ületa kolme kuud või kui on tegemist maksimaalselt nelja maksega aja jooksul, mis ei ületa 12 kuud;
- Liikmesriigid võivad Komisjoniga konsulteerides vabastada käesoleva direktiivi kohaldamisest järgmisi tingimusi täitvad teatud tüüpi krediidid, mida antakse maksutingimustel, mis on allpool turul domineerivatest ja neid ei pakuta üldiselt avalikkusele.

Ilma et see piiraks direktiivi kohaldamist eksitava ning ebaõiglase reklaami suhtes peab mis tahes reklaam või tööruumidesse välja pandud mis tahes pakkumine, milles isik pakub krediiti või pakub ennast krediidilepingut korraldama ja kus on ära toodud intressimäär või mis tahes muud krediidimaksumusega seotud suurused, sisaldama ka aastast intressimäära tüüpilise näite kujul, kui muud vahendid ei ole kasutatavad.

Krediidilepingud koostatakse kirjalikult, millest tarbija saab koopia. Kirjalik leping sisaldab lisaks olulistele tingimustele (nagu näiteks tootekirjeldus, deposiidi suurus, krediidilimiidi suurus, nõutava tagatise kirjeldus) aastast intressimäära (APR) ja tingimusi, mille alusel aastast intressimäära saab muuta.

Kui krediiti antakse ettemaksena jooksvale arvele, välja arvatud krediitkaardiarved, peab tarbijat kirjalikult informeerima lepingu sõlmimise ajal või enne seda krediidilimiidist, kui see on olemas, aastasest intressimäärast ja maksudest, mida hakatakse kohaldama ja lepingu lõpetamise menetlusest. Lisaks sellele tuleb lepingu kehtimise ajal teatada tarbijale mis tahes muudatustest aastases intressimääras või asjakohastes maksudes muudatuste toimumise ajal.

Kui krediit on antud kaupade omandamiseks, kehtestavad liikmesriigid tingimused, mille alusel saab kaupu tagasi võtta, eelkõige siis, kui tarbija ei ole rahul. Seejärel tagavad nad, et mõlemale osapoolale on välistatud mis tahes põhjendamatu rikastumine tagasivõtmise kaudu.

Tarbijal on õigus krediidilepingu alusel oma võlg tasuda enne lepinguga kindlaksmääratud aega. Sellisel juhul on tarbijal õigus krediidi kogumaksumuse õiglasele vähendamisele.

Direktiivid 90/88/EMÜ ja 98/7/EÜ sätestavad matemaatilise valemi aastase intressimäära arvutamiseks ning krediidi kuluartiklite kindlaks määramiseks, mida kasutatakse arvutamisel.

4. Turismipaketid, puhkusepaketid ja reisipaketid. 16

Käesoleva direktiivi eesmärk on lähendada liikmesriikide seadusi, määrusi ja haldusakte, seoses ühenduse territooriumil müüdavate või müügiks pakutavate pakettidega.

Pakett on reisikorraldaja poolt ühtse hinna eest pakutav, eelnevalt kindlaks määratud ja vähemalt 24 tunni jooksul osutatav vähemalt kahe järgmise reisiteenuse kogum: a) veoteenus; b) majutusteenus; c) muud reisiteenused, mis ei ole veoteenuse või majutusteenuse kõrvalteenused ja mis moodustavad koguteenuse olulise osa.

Sama paketi osade eraldi maksustamine ei ole asjakohane.

Paketi kirjeldus, paketi hind või muud tarbijale reisikorraldaja või jaemüüja poolt edastatud pakettreise tingimused peavad olema tõesed, s.t nad ei või sisaldada eksitavat teavet. Mis tahes tarbijale väljastatud brošüür peab loetavalt, arusaadavalt ja täpselt sisaldama nii paketi hinda kui ka alljärgnevat adekvaatset infot:

- kasutatavate transpordivahendite liik, iseloomustus ja kategooria; majutuse liik, majutuskohtade asukoht, järk või mugavusaste ja põhitunnused, samuti nende vastavus külastatavas liikmesriigis kehtestatud nõuetele; toitlustamiskava;
- reisi sihtkoht;
- Reisiks ja antud riigis viibimiseks vajalikud passi-, viisa- ja tervishoiualased nõuded liikmesriikide või asjaomaste riikide kodanikele
- paketi maksumus või protsent hinnast, mis tuleb arvele maksta ja maksmise ajagraafik
- kas reisi toimumiseks on nõutud minimaalne inimeste arv ja kui nii, siis tähtaeg tarbija teavitamiseks reisi tühistamisest.

Brošüüris sisalduv informatsioon on reisikorraldajale või jaemüüjale siduv, kui mitte:

- Muutused üksikasjades on selgesõnaliselt tarbijale edastatud enne antud lepingu sõlmimist, millisel juhul on see ka vastavas brošüüris kirjas;
- Muutused viiakse sisse hiljem vastavalt osapoolte vahelisele lepingujärgsele kokkuleppele.

Enne lepingu sõlmimist, edastab reisikorraldaja ja/või jaemüüja tarbijale kirjalikult üldise informatsiooni reisiks ja antud riigis viibimiseks vajalikud passi-, viisa- ja tervishoiualased nõuded.

Samuti edastab reisikorraldaja ja/või jaemüüja kirjalikult ja õigeaegselt enne reisi algust alljärgnevad andmed:

- võimalike vahepeatuste ja ümberistumiste kellaajad, kohad ja transpordiühendused ning reisija koha, nt kajut või magamiskoht laevas, magamisvagun rongis;

¹⁶ Nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ turismipakettide, puhkusepakettide ja reisipakettide kohta 13. juunist 1990

- reisikorraldaja või reisibüroo kohaliku esindaja nimi, telefoninumber, aadress ja muud kontaktandmed, kohaliku esindaja puudumisel telefoninumber, aadress ja

muud kontaktandmed, kuhu tarbija võib raskustesse sattumise korral abi saamiseks pöörduda ja reisikorraldaja või reisibürooga ühendust võtta; teatud lisainformatsioon reiside puhul, millest võtavad osa alaealised.

- Informatsioon vabatahtliku kindlustuspoliisi sõlmimisest, mis katab tarbijapoolsed reisi tühistamise kulud või abiandmise kulud, k. a repatrieerimine õnnetusjuhtumi või haiguse korral.

Leping peab olema sõlmitud kirjalikult ja sisaldama vähemalt alljärgnevat andmeid:

- reisi sihtkoht (sihtkohad) ja kui on tegemist kohal viibimise perioodiga, siis vastavad perioodid, koos kuupäevadega; kasutatavate transpordivahendite liik, iseloomustus ja kategooria, väljasõidu ning tagasituleku kuupäevad, ajad ja kohad;
- Juhul kui pakett sisaldab majutust - majutuse liik, majutuskohtade asukoht, järk või mugavusaste ja põhitunnused;
- külastatavas liikmesriigis kehtestatud nõuetele vastavus ja toitlustamiskava; kas reisi toimumiseks on nõutud minimaalne inimeste arv ja kui nii, siis tähtaeg tarbija teavitamiseks reisi tühistamisest.
- reisiteekonna kirjeldus;
- Paketi kokkulepitud täishinnas sisalduvad võimalikud külastused, väljasõidud ja muud teenused;
- reisikorraldaja või jaemüüja ja kus asjakohane, kindlustaja nimi ja aadress;
- paketi hind, viide hinnaparanduste võimaluste kohta ja viide mis tahes maksude või tasude kohta, mida nõutakse teatud teenuste eest (maandumine, lennujaama - ja sadamamaksud, turistimaksud) juhul kui pakett ei sisalda antud hindu;
- Maksegraafik ja makse viis;
- Erinõuded, mida tarbija on edastanud reisikorraldajale või jaemüüjale broneeringu tegemisel ja mille mõlemad on heaks kiitnud.
- tähtaeg, mille jooksul tarbija võib esitada lepingu rikkumisest tulenevat nõudeid.

Lepingus kehtestatud hindu ei tohi muuta kui mitte lepingus pole selgesõnaliselt kirjas võimalus hindu langetada või tõsta. Tarbijal on samuti õigus ülekanda oma broneering teisele isikule.

5. Ajakava alusel jagatav omand ¹⁷

Käesoleva direktiivi eesmärgiks on ühtlustada liikmesriikide ostjate kaitset käsitlevaid seadusi, määrusi ja haldusakte seoses omandanud õigusega kasutada kinnisvara ajakava alusel. Direktiiv on kohaldatav ostu-müügilepingute suhtes, mis on otseselt

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/47/EÜ ostjate kaitse kohta, mis puudutab kinnisvara osajalise kasutamise õiguse ostu-müügilepingute teatavaid aspekte 26. oktoober 1994, EÜT., 1994, L 280, 29/10/1994.

või kaudselt seotud ühe või mitme kinnisvara osajalise kasutamise õigusega, mis tähendab, et vähemalt kolmeks aastaks sõlmitud lepingu või lepinguterühma puhul, otseselt või kaudselt teatud koguhinna maksmisel kehtestatakse või antakse üle või määratakse üleantavaks kinnisomandiga seotud asjaõigused või ükskõik milline muu

õigus, mis on seotud ühe või mitme kinnisvara kasutamisega konkreetse perioodi jooksul aastas, mis on mitte vähem kui üks nädal.

Enamik SME-dest ei ole sellise tegevusega seotud, kuid kuna käesolev direktiiv on “acquis communautaire” osa, tuleb seda lühidalt mainida.

Käesolev direktiiv hõlmab ainult neid lepingute sätete aspekte, mis on seotud:

- teabega lepingu oluliste tingimuste kohta ja selle teabe edastamise korraga,
- lepingu ülesütlemise või sellest taganemise korraga.

Mis tahes müüja on kohustatud kõikidele kinnisvara või kinnisvarade kohta teavet nõudvatele isikutele andma seda dokumendi kujul, mis lisaks vara või varade üldkirjeldusele annab vähemalt lühidat ja täpset teavet teatud üksikasjade kohta nagu näiteks poolte andmed ja elu-või asukoht, vara ja selle asukoha täpne kirjeldus, teenused (valgustus, vesi,...), üldkasutatavad rajatised ...jne ja selle kohta, kuidas on võimalik saada lisateavet. Mis tahes reklaam seoses kinnisvaraga peab samuti viitama selle dokumendi hankimise võimalusele ja kohale, kust seda võib hankida.

Ostjate kaitse kõrge taseme tagamiseks ja kinnisvara osajalise kasutamise skeemide konkreetseid erijooni silmas pidades peavad ühe või mitme kinnisvara osajalise kasutamise õiguse ostu-müügilepingud sisaldama teatud minimaalse hulga andmeid; Lisaks sellele määratleb käesolev direktiiv keele, milles ostu-müügileping sõlmitakse.

Mis tahes ostjapoolne ettemakse enne ajavahemiku lõppu, mille jooksul ta võib lepingust taganeda (10 päeva jooksul alates lepingu sõlmimisest) on keelatud.

6. Ebaõiglasel lepingutingimused tarbijalepingutes ¹⁸

Käesoleva direktiivi eesmärk on keelustada ebaõiglasel lepingutingimused tarbijalepingutes. Käesolev direktiiv on kohaldatav ainult tarbijaga sõlmitud lepingute suhtes. Tarbija on füüsiline isik, kes tegutseb eesmärgil, mida võib pidada väljaspool tema tegevusala või eriala olevaks.

Käesolev direktiiv on kohaldatav ainult “mitte individuaalselt kokkulepitud tingimuste” suhtes. Individuaalselt kokkuleppimata lepingutingimusi peetakse ebaõiglasteks kui vastupidiselt heausksuse nõudele, põhjustab see olulise lahknevuse osapoolte lepingust tulenevates õigustes ja kohustustes tarbija kahjuks. Ebaõiglase lepingutingimuse olemuse hindamisel arvestatakse:

¹⁸ Nõukogu direktiiv 93/13/ EMÜ ebaõiglaste lepingutingimuste kohta tarbijalepingutes 5.aprill 1993. EÜT.1993,L95,21/4/1993.

- Lepinguga kaetud kaupade ja teenuste olemust;
- Lepingu sõlmimisega kaasnevat asjaolusid;
- Teisi antud lepingu või sellega seotud lepingu tingimusi.

Tingimus on mitte individuaalselt kokkulepitud kui see on koostatud eelnevalt ja sellest tulenevalt ei olnud tarbijal võimalik mõjutada tingimuse sisu, eelkõige eelnevalt vormistatud tüüplepingu kontekstis.

Asjaolu, et teatud lepingutingimuste aspektid või üks eritingimus on individuaalselt kokkulepitud ei välista antud eeskirjade rakendamist ülejäänud lepingu suhtes kui üldine lepingu hindamine viitab, et sellest hoolimata on tegu eelnevalt vormistatud tüüplepinguga. Kui professionaal väidab, et tüüptingimus on individuaalselt kokkulepitud lasub tõendamiskohustus temal. Lepingute puhul, kus kõik või teatud tarbijale pakutavad lepingutingimused on kirjalikud, peavad tingimused olema kirjutatud lihtsas ja arusaadavas keeles. Kui tingimuse arusaadavuses tekib kahtlusi, eelistatakse tarbijale kõige soodsamat tõlgendust.

Direktiiv sisaldab suunavat ja mittetäielikku nimekirja tingimustest, mida võib pidada ebaõiglasteks:

- Müüja või tarnija õiguslikku vastutust välistav või piirav tingimus tarbija surma või tervisekahjustuse korral, mis tulenes antud müüja või tarnija tegevusest või tegevusetusest;
- Tarbija juriidiliste õiguste ebakohane välistamine või piiramine müüja või tarnija või mõne teise osapoole poolt juhul kui müüja või tarnija või mõni teine osapool kas täielikult või osaliselt jätab lepingujärgsed kohustused täitmata või teostab neid puudulikult, kaasa arvatud tarbija valiku piiramine või välistamine saada hüvitist müüjale või tarnijale esitatud mis tahes nõude eest.
- Teha leping tarbijale siduvaks samas kui teenuste pakkumine müüja või tarnija poolt on kehtiv tingimusel, et lepingutingimuse täitmine sõltub tema oma tahtest.
- Lubada müüjal või tarnijal enda kätte jätta tarbija poolt makstud summasid kui tarbija otsustab lepingut mitte sõlmida või täita ilma talle võrdväärset hüvitist pakkumata kui müüja või tarnija on lepingut tühistav pool. .
- Nõuda mistahes tarbijalt, kes ei täida lepingut, ebavõrdeliselt suurt summat hüvitiseks;
- Lubada müüjal või tarnijal tühistada leping vastavalt oma suvale, samal ajal kui sama võimalust ei anta tarbijale või lubada müüjal või tarbijal enda kätte jätta makstud summasid veel mitteosutatud teenuste eest, kui müüja või tarnija ise tühistab lepingu;
- Lubada müüjal või tarnijal tühistada määramatu kestvusega leping ilma põhjendatud teatiseta, välja arvatud juhul kui selleks on tõsine põhjus;
- Automaatselt pikendada tähtjalisi lepinguid kui tarbija ei ole teisiti teatanud, kus tarbija jaoks kehtestatud tähtaeg oma vastava soovi avaldamiseks mitte pikendada lepingut on põhjendamatult varajane.
- Tühistamatult siduda tarbija tingimustega, millega tal ei olnud reaalselt võimalust tutvuda enne lepingu sõlmimist;
- Lubada müüjal või tarnijal muuta lepingu tingimusi ühepoolset ilma kehtiva põhjuseta, mis on antud lepingus kindlaks määratud;

- Lubada müüjal või tarnijal ühepoolselt ilma kehtiva põhjuseta muuta ühepoolselt pakutavate toodete ja teenuste omadusi;
- Võimaldada kindlaks määrata kaupade hindu tarnimise hetkel või lubada kaupade müüjal või teenuste pakkujal tõsta hindu ilma, et ta mõlematel juhtudel annaks tarbijale vastava õiguse tühistada leping kui lõpphind on liiga kõrge lepingu sõlmimise ajal kokkulepitud hinna suhtes;
- Anda müüjale või tarnijale õigus määratleda kas tooted ja teenused vastavad lepingule või anda neile ainuõigus tõlgendada mis tahes lepingutingimust;
- Limiteerida müüja või ostja kohustust austada tema esindajate poolt võetud kohustusi või teha tema kohustused sõltuvaks erinõuetest;
- Kohustama tarbijat täitma kõiki oma kohustusi ilma, et müüja või tarnija täidaks oma kohustusi;
- Anda müüjale või tarnijale õigus loovutada oma lepingujärgsed õigused ja kohustused kui sellega kaasneb tarbijagarantiide vähenemine ilma tarbijapoolse nõusolekuta;
- Välistada või takistada tarbija õigust kaitsta oma õigusi kohtus või muul juriidilisel viisil eelkõige nõuda tarbijalt vaidluste korral ainult vahekohtusse pöördumist, kui selleks puudub õiguslik alus, samuti kui ebamõistlikult piiratakse teise poole õigust kasutada tõendeid või pannakse talle tõenduskoormis, mis seaduse kohaselt lasub tingimuse kasutajal.

7. Kauglepingud ¹⁹

Käesoleva direktiivi eesmärk on lähendada liikmesriikide seadusi, määrusi ja haldusakte, mis puudutavad tarbijate ja tarnijate vahelisi kauglepinguid ja samuti kehtestada ühine reeglistik seoses inertsmüügi ja tarbijate poolt kasutatavate kaugsidevahendite tehnoloogiaga.

Kaugleping on kaupu või teenuseid puudutav mis tahes leping, mis on sõlmitud tarnija ja tarbija vahel organiseeritud kaugmüügi või tarnija hallatava teenuste osutamise skeemi alusel, kusjuures lepingu eesmärgil kasutab tarnija ainuõiguslikult üht või mitut kaugside vahendit kuni ning kaasa arvatud lepingu sõlmimise hetkeni. Kaugsidevahendid on mis tahes vahendid, mida saab kasutada lepingu sõlmimiseks tarnija ja tarbija vahel poolte üheaegse füüsilise kohalolekuta.

Selline müügivorm hõlmab laia hulka äritegevust kasutades katalooge, reklaami ajakirjanduses, isiklikku otsepostitust, internetti, faksi, elektronposti, automaattelerfonikõnesid, jne.....

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ tarbijakaitse kohta seoses kauglepingutega 20. mai 1997, EÜT, 1997, L144, 4/6/1997.

Alljärgnevad tegevused ei kuulu käesoleva direktiivi kohaldamisalasse:

- finantsteenused
- müügiautomaadid või automatiseeritud müügipinnad
- lepingud, mis on sõlmitud elektersideoperaatoritega avalikke tasulisi automaattelefone kasutades
- lepingud, mis on sõlmitud kinnisvara ehitamiseks ja müümiseks või on seotud muude kinnisvaraõigustega, välja arvatud rendiõigused,
- oksjonid

Enne mis tahes kauglepingu sõlmimist antakse tarbijale alljärgnev teave:

- tarnija nimi ning ka tema aadress, kui lepinguga on ette nähtud ettemaks;
- kauba või teenuse peamised omadused;
- kauba või teenuse hind koos kõikide maksudega;
- kättetoimetamiskulud
- makse-, kättetoimetamise või toimimistingimused;
- tühistamisõiguse olemasolu
- kaugsidevahendi kasutamise maksumus, kui seda arvutatakse põhitariifist erinevalt;
- aeg, mille jooksul pakkumine või hind on kehtiv;
- lepingu minimaalne kehtivusaeg lepingute korral, mille alusel toimub toote või teenuse püsiv või korduv tarnimine.

Tarbija peab saama kirjaliku kinnituse (või kinnituse mõnel muul püsikandjal, millele tal on juurdepääs, nt elektronpost,...) alljärgneva teabe kohta:

- tühistamisõiguse kasutamise tingimuste ja korra kohta;
- tarnija äripinna geograafiline aadress, kuhu tarbija võib saata mis tahes kaebusi;
- olemasolevate müügijärgsete teenuste ja garantiide kohta;
- otsuse kohta lepingu lõpetamisest.

Mis tahes kauglepingu korral on tarbijal õigus vähemalt seitsme tööpäeva jooksul tühistada leping karistusmaksuteta ja põhjendusi esitamata. Ainus maks, mida võib tarbijalt nõuda seoses tühistamisõiguse kasutamisega, on kauba tagastamisega seotud otsene kulutus. Kui tarnija ei ole täitnud seoses teabega kehtestatud kohustusi, on see aeg kolm kuud.

Kui pooled ei ole kokku leppinud teisiti, ei saa tarbija kasutada tühistamisõigust järgmistel juhtudel:

- teenuse osutamine, kui see on alanud tarbija nõusolekul enne seitsme tööpäevase perioodi lõppemist,
- kauba või teenuse tarnimine, mille hind sõltub finantsturu kõikumisest, mida tarnija ei saa kontrollida,
- kauba tarnimine, mis on tehtud tarbija spetsifikatsiooni kohaselt või mis on selgelt isikuga seotud või mida oma olemuselt ei saa tagasi saata või mis võib kiiresti halveneda või muutuda tühiseks,
- audio- või videolindistuste või arvuti tarkvara tarnimine, kui tarbija on selle kinnise pakendi avanud,
- ajalehtede, perioodikaväljaannete ja ajakirjade tarnimine,
- mängu- ja lototeenused.

Kui pooled ei ole kokku leppinud teisiti, peab tarnija täitma tellimuse maksimaalselt 30 päeva jooksul. Kui tellitud kaup või teenus puudub, tuleb tarbijale sellest olukorrast teatada ja ta peab saama tagasi mis tahes makstud summad nii kiiresti kui võimalik ja igal juhul 30 päeva jooksul. Kuid tarnija võib tarnida tarbijale võrdväärse kvaliteedi ja hinnaga kaupa või teenust, kui selline võimalus sätestati enne lepingu sõlmimist või lepingus eeldusel, et tarbijale teatati sellest võimalusest selgelt ja arusaadavalt. Kõnealusel juhul kannab kauba tagastamiskulud tarnija, kui tarbija kasutab lõpetamisõigust, ning tarbijale tuleb sellest teatada.

Tellimata kauba või teenuse tarnimise korral, tarbija vastuse puudumine ei ole nõusolek.

Määrused, mis puudutavad eelteavet, teabe kirjalikku kinnitamist, tühistamisõigust ja toimimist ei ole kohaldatavad:

- tarnelepingute suhtes, mille alusel regulaarsed kauba kohaletoojad toovad tarbijale koju, tema elu- või töökohta toiduaineid, jooke või muid igapäevaseks tarbimiseks mõeldud kaupu,
- lepingute suhtes, mille alusel osutatakse majutus-, veondus-, toitlustus- või meelelahutusteenuseid, mille puhul tarnija kohustub lepingu sõlmimisel osutama kõnealuseid teenuseid kindlal kuupäeval või konkreetse aja jooksul.

8. Hindade avaldamine 20.

Käesolev direktiiv on üks peamisi direktiive tarbija teabe kohta ja on väga oluline jaemüügisektorile. Käesoleva direktiivi eesmärgiks on korraldada kaupmeeste poolt tarbijatele pakutavate toodete müügihinna ja ühiku hinna avaldamine, et parandada tarbija informeeritust ja hõlbustada hindade võrdlust.

Käesolev direktiiv sisaldab **kahte põhieeskirja** hindade avaldamise kohta:

20 Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/6/EÜ 16.veebbruarist 1998 tarbijakaitse kohta tarbijatele pakutavate toodete hindade avaldamisel. EÜT.,1998,L80,18/3/1998.

1. Kõigi kauplejate poolt tarbijale pakutavate toodete puhul tuleb avaldada nii müügi- kui ühikuhind.

2. Müügihind ja ühikuhind peavad olema üheselt mõistetavad, kergelt eraldatavad ja selgelt loetavad.

Et mõista neid kahte eeskirja, on vaja selgitada alljärgnevat terminid:

kaupleja tähendab igat füüsilist või juriidilist isikut, kes müüb või pakub müügiks tooteid oma majandus- või kutsetegevuse raames;

tarbija tähendab igat füüsilist isikut, kes ostab toote eesmärgil, mis ei lange tema majandus- või kutsetegevuse sfääri.

müügihind tähendab toote ühiku või toote antud koguse lõpphinda, kaasa arvatud käibemaks ja kõik teised maksud;

ühikuhind tähendab toote lõpphinda, kaasa arvatud käibemaks ja kõik teised maksud, toote ühe kilogrammi, ühe liitri, ühe meetri, ühe ruutmeetri või ühe kuupmeetri kohta või erineva koguse ühisühiku kohta, mis on laialdaselt ja tavapäraselt kasutusel liikmesriigis teatud toodete turustamisel;

Nendele kahele eeskirjale kehtivad erandid:

- Ühikuhinda ei ole vaja avaldada kui see on samane müügihinnaga.
- Lahtiselt (pakendamata) müüdavate toodete puhul (tooted, mis ei ole eelpakendatud ja mõõdetakse tarbija juuresolekul) on vajalik ainult ühikuhinna avaldamine.
- Liikmesriigid võivad otsustada mitte kohaldada esimesena mainitud kohustust toodetele, mida pakutakse teenuste osutamise käigus, oksjonimüükidele ja antiik- ning kunstiteoste müükidele.
- Liikmesriigid võivad loobuda ühikuhinna avaldamise kohustusest toodete puhul, mille juures selline avaldamine ei ole kasulik toodete olemuse või otstarbe tõttu või põhjustaks segadust.
- Käesolev direktiiv näeb ette üleminekuperioodi, mille jooksul väikestele jaemüügiettevõtetele toodete ühikuhinna avaldamise kohustus ei laiene väljaarvatud need tooted, mida müüakse lahtiselt (pakendamata).

Liikmesriigid näevad ette vajalikud abinõud, et informeerida kõiki isikuid, kes on seotud siseriikliku seadusandlusega, mille osaks saab käesolev direktiiv. Liikmesriigid näevad samuti ette karistused käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise eest ja rakendavad kõiki vajalikke abinõusid nende sätete jõustamiseks. Karistused peavad olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

9. Tarbija huvid ²¹.

Käesoleva direktiivi eesmärk on ühtlustada liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis on seotud ettekirjutust taotlevate hagidega, mille eesmärk on kaitsta tarbijakaitse kohta käivates direktiivides loetletud tarbijate ühishuve, et tagada siseturu ladus toimimine.

²¹ Euroopa parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/27/EÜ tarbijate huve kaitsvate ettekirjutuste kohta 19. mai 1998, EÜT.,1998, L166.

Liikmesriigid määravad kohtud või haldusasutused, kes on pädevad otsustama pädevate üksuste algatatud menetlustes, mille eesmärgiks on:

- igasuguse rikkumise võimalikult kiire lõpetamine või ärakeelamine, vajaduse korral kiirmenetlusega;

- vajaduse korral selliste meetmete vastuvõtmine nagu otsuse täielik või osaline avaldamine sellisel viisil, nagu peetakse otstarbekaks, ja/või endist olukorda taastava dokumendi avaldamine selleks, et kõrvaldada rikkumise kestev mõju;
- kuivõrd asjaomase liikmesriigi õigussüsteem seda võimaldab, kohustada kaotanud kostjat otsuse täitmata jätmise korral kohtu või haldusasutuse poolt täpsustatud tähtaja jooksul tasuma riigikassale või mõnele muule siseriiklikes õigusaktides või nende alusel määratud saajale kindlaksmääratud summa iga viivitatud päeva eest või mingi muu siseriiklikes õigusaktides ettenähtud summa selleks, et tagada otsuste täitmine.

Pädev üksus hagi esitamiseks tähendab igasugust vastavalt liikmesriigi õigusaktidele moodustatud asutust või organisatsiooni, kellel on õigustatud huvi, et tarbijakaitse direktiivi sätted oleksid tagatud, eelkõige:

- üht või mitut sõltumatut riigiasutust, kelle konkreetseks ülesandeks on tarbija huvide kaitsmine neis liikmesriikides, kus sellised asutused olemas on ja/või
- organisatsioone, kelle eesmärk on tarbija huvide kaitsmine vastavalt siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustele.

10. Tootevastutus 22

Käesoleva direktiivi eesmärk on ühtlustada liikmesriikide seadusi, mis käsitlevad tootja vastutust kahju eest, mida põhjustavad tema toodete puudused, sest olemasolevad lahknevused võivad kahjustada konkurentsi, mõjutada kaupade liikumist ühisturul ja kaasa tuua tarbijate erineva kaitstuse kahju suhtes, mida puudusega toode põhjustab tema tervisele või varale.

Vastavalt käesolevale direktiivile vastutab tootja kahju eest, mida põhjustavad tema toodete puudused. Direktiiv kehtestab tootjapoolse vastutusprintsipi kahju korral, mis on põhjustatud tema toote puudustest. Juhul kui ühe ja sellesama kahju eest vastutavad kaks või enam isikut, on nad ühiselt ja eraldi vastutavad.

²² Nõukogu direktiiv 85/374/EMÜ liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigusnormide ühtlustamise kohta 25. juuli 1985. EÜT,1985,L210./7/8/1985. Parandus: EÜT.,1988,L 301,12/11/1988.

Muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 1999/34/EÜ 10. mai 1999.EÜT.1999, L 141, 4/6/1999.

Direktiivis kasutatakse väga laia *tootja* mõistet;

- Tootja on valmistoote valmistaja, mis tahes tooraine tootja või koostisosa valmistaja ja iga isikut, kes tootele oma nime, kaubamärki või muud selgesti eristatavat tunnust kinnitades esineb selle tootjana;

- Ilma et see piiraks tootja vastutuse kohaldamist, peetakse käesoleva direktiivi tähenduses tootjaks ja tootjana vastutavaks iga isikut, kes veab oma äritegevuse käigus ühendusse sisse müügiks, laenutamiseks, liisimiseks või mõnes muus vormis turustamiseks mõeldud toote;
- Kui tootjat ei ole võimalik kindlaks teha, käsitletakse toote iga tarnijat selle tootjana, kui ta ei tee kahjukannatajale kohase aja jooksul teatavaks tootja või talle toote tarninud isiku andmeid. Seesama kehtib ka sisseveetud toote puhul kui toode ei importija andmetele, isegi kui tootja nimi on osutatud.

Käesolevas direktiivi kohaldamisel tähendab “toode” kõiki vallasasju, välja arvatud põllumajandussaadused ja ulukid, isegi kui nad on liidetud teise vallas- või kinnisasjaga. “Tooteks” loetakse ka elektrit. Käesolevat direktiivi muudeti 1999. aastal, millega lisati põllumajandussaadused ja ulukid välistades igasuguse kahju tekitamise võimalikkuse.

Kahjukannataja peab tõestama:

1. kahju;
2. toote puuduse;
3. ning põhjusliku seose puuduse ja kahju vahel.

Nagu eelnevalt mainitud kehtestab käesolev direktiiv tootevastutusprintsipi, seega ei ole vajalik tõestada tootja puudust või hoolimatust.

Toode on puudusega, kui ta ei taga isikule õigustatult eeldatud ohutust, võttes arvesse kõiki asjaolusid, kaasa arvatud:

- toote esitlemine;
- toote kasutamiseviis, mida võib põhjendatult eeldada;
- toote käibeelaskmise aeg.

Toodet ei peeta puudust omavaks ainuüksi seetõttu, et hiljem on käibele lastud parem toode.

Tootja ei ole vastavalt käesolevale direktiivile vastutav, kui ta tõestab, et:

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1999/34/EÜ, mis muudab nõukogu direktiivi 85/374/EMÜ tootevastutust käsitlevate liikmesriikide seaduste, määruste ja haldusaktide lähendamise kohta 10. mai 1999, EÜT.,1999,L 141, 4/6/1999.

- ta ei lasknud toodet käibele; või
- asjaolusid arvesse võttes on tõenäoline, et tema käibele lastud tootel ei olnud käibeelaskmise ajal kahju põhjustanud puudust või see puudus tekkis hiljem; või

- ta ei valmistanud toodet müügiks ega mõnel muul viisil majanduslikul eesmärgil turustamiseks ja ta ei valmistanud ega turustanud toodet oma äritegevuse käigus; või
- puuduse põhjuseks on toote vastavus riiklike ametiasutuste antud kohustuslikele eeskirjadele; või
- toote käibeelaskmise ajal ei võimaldanud teaduslike ja tehniliste teadmiste tase puuduse olemasolu avastada; või
- kui tegemist on koostisosa tootjaga, tuleneb puudus kavandatud tootest, kuhu koostisosa on sobitatud, või toote valmistaja juhtnööridest.

Tootja vastutust ei vähendata, kui kahju on põhjustanud niihästi toote puudus kui ka kolmanda poole tegevus või tegevusetus. Siiski võib tootja vastutust vähendada, kui kahju põhjustab kahjukannataja süü.

“Kahju” tähendab:

- surma või terviskahjustuse põhjustatud kahju;
- igale varalisele esemele, välja arvatud puudusega toode ise, tekitatud kahju või selle hävimist – kusjuures omavastutus on 500 eurot.

Tootja vastutust kahjukannataja suhtes ei tohi piirata või välistada sättega, mis tema vastutust piirab või vastutusest vabastab.

Iga liikmesriik võib sätestada, et tootja täielik vastutus surmast või tervisekahjustusest tuleneva kahju eest, mille on põhjustanud ühe ja sellesama puudusega identsed esemed, piiratakse summaga, mis ei või olla väiksem kui 70 miljonit eurot.

11. Üldine tooteohutus ²⁴

Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada turuleviidud toodete ohutus. See nn horisontaalne direktiiv, millega eelkõige pannakse ettevõtjatele üldine kohustus turustada ainult ohutuid tooteid, kuna on väga raske võtta vastu ühenduse õigusakte iga olemasoleva või loodava toote kohta. Samuti tähendab see, et käesolevat direktiivi kohaldatakse juhul, kui ühenduse õigusraamistikus ei ole erisätteid asjaomaste toodete ohutuse kohta;

Tootjatele käesoleva direktiiviga kohaldatud printsiibi kohaselt on tootjad kohustatud turustama ainult ohutuid tooteid. Direktiiv, millel on selgepiiriline ennetav iseloom, mis seab liikmesriigi vastutavaks toote ohutuse järelvalve eest.

²⁴ Nõukogu direktiiv 92/59/EMÜ üldise tooteohutuse kohta 29. juuni 1992. EÜT, 1992, L 228, 11/8/1992.

Käesolev direktiiv on peamiselt kohaldatav tarbekaupadele. Käesolevat direktiivi ei kohaldata kasutatud toodete suhtes, mida tarnitakse antiikesemetena, või enne nende

kasutamist parandatavate või uuendatavate toodetena, tingimusel et tarnija teatab sellest selgelt isikule, kellele ta toodet tarnib.

Ohutu toode on iga toode, mis tavalistes või eeldatavates kasutustingimustes, sealhulgas kasutusaeg, ei põhjusta riske või põhjustab toote kasutusele vastavalt minimaalset riski, ning mida loetakse aktsepteeritavaks ning inimeste ohutuse ja tervise kaitse kõrgele tasemele vastavaks, võttes eelkõige arvesse järgmisi punkte:

- toote omadused, sealhulgas koostis, pakend ning kokkupanemis- ja hooldamisjuhendid;
- mõju teistele toodetele, kui võib eeldada selle kasutamist koos teiste toodetega;
- toote esitusviis, märgistus, toote kasutus- ja hävitamisjuhendid ning muud tootja märkused või teated;
- tarbijagrupid, kes on toodet kasutades tõsiselt ohustatud, eriti lapsed.

Direktiivis tuuakse detailselt välja *tootja* mõiste. Tootja on:

- toote valmistaja, kui ta asub ühenduses, ja mis tahes isik, kes esitleb ennast valmistajana ja on lisanud tootele oma nime, kaubamärgi või muu eraldusmärgiga, või isik, kes toodet uuendab;
- valmistaja esindaja, kui valmistaja ei asu ühenduses, või importija, kui valmistajal ei ole ühenduses esindajat;
- teised toote pakkujad turustusahelas niivõrd, kuivõrd nende tegevus võib mõjutada turuleviidud toote ohutusomadusi.

Ohutuse presumptsioon: toode loetakse ohutuks kui see vastab selle liikmesriigi siseriikliku õiguse erieeskirjadele. Kui sellised erisätted puuduvad peab toode vastama selle liikmesriigi eri tervisekaitse- ja ohutusnõuete eeskirjadele, kelle territooriumil toode ringluses on.

Ühenduse ja siseriiklike eeskirjade puudumise korral hinnatakse toote vastavust:

- võttes arvesse Euroopa standardiga kooskõlas olevaid vabatahtlikke siseriiklikke standardeid
- võimalikke ühenduse tehnilisi näitajaid
- liikmesriigis kehtestatud standardeid, kus toode on ringluses
- asjaomases sektoris tervishoiu ja ohutuse suhtes rakendatavaid häid tavasid
- tehnika ja tehnoloogia taset ja ohutuse taset, mida tarbijad võivad põhjendatult oodata.

Teised tootjate ja levitajate kohustused

Lisaks kohustusele viia turule ainult ohutuid tooteid on tootjad kohustatud oma tegevusala piires tootjad piires:

- Andma tarbijatele asjakohast teavet, et võimaldada neil hinnata tootega kaasnevaid riske toote tavalise või oletatava kasutusaja jooksul, kui sellised riskid ei ole kohe ilmselged ilma asjakohase hoiatuseta, ja võtta nende riskide vastu ettevaatusabinõusid.
- Võtma tarvitusele tarnitavate toodete omadustele vastavaid meetmeid, et olla kursis nende toodetega kaasneva võivate riskidega ja võtta nende riskide vältimiseks asjakohaseid abinõusid, sealhulgas vajaduse korral kõnealuste toodete turult kõrvaldamine. Nimetatud meetmete hulka kuuluvad näiteks vajaduse korral toodete või tootepartiide märgistus sellisel viisil, et neid on võimalik identifitseerida, turuleviidud toodete pisteline kontroll, esitatud kaebuste uurimine ja levitajatele sellistest järelevalvemeetmetest teatamine.

Levitajad (mis tahes kutstöölised tarneahelas, kelle tegevus ei mõjuta toote ohutuse omadusi) peavad kandma hoolt selle eest, et tagada üldiste ohutusnõuete täitmine, eelkõige jättes tarnimata tooted, mille kohta nad nende valduses oleva teabe põhjal kutsetöolistena teavad või oleksid pidanud oletama, et need ei vasta nõuetele. Oma tegevusala piires osalevad nad eelkõige turuleviidud toodete ohutuse jälgimises, eelkõige edastades teavet tooteriskide kohta ja tehes koostööd selliste riskide vältimiseks.

Direktiiv annab piiramatult nimekirja meetmetest, mida liikmesriigid peavad tarvitusele võtma, et kehtestada vastavust üldise tooteohutuse nõuetele:

- asjakohase toodete ohutusomaduste kontrolli organiseerimine ka pärast toodete ohutuna turuleviimist kuni nende viimase kasutus- või tarbimisetapini;
- asjassepuutuvatelt isikutelt kogu vajaliku teabe nõudmine;
- tootelt või tootesarjalt proovide võtmine ja nende ohutuse kontrollimine;
- toote ohutuse tagamiseks selle turuleviimisele eeltingimuste esitamine ja nõudmine, et toode oleks varustatud asjakohaste hoiatustega sellega kaasneva võivate riskide kohta;
- korralduste tegemine, millega tagada, et isikutele, kelle toode võib osutada ohtlikuks, teatatakse võimalikult ohust õigeaegselt ja asjakohaselt, avaldades muu hulgas erihoiatuse;
- ajutiselt kontrolli tegemiseks vajalikuks ajaks kellelgi toote või tootepartii tarnimise keelamine, selle tarnimiseks ettepaneku tegemine või selle eksponeerimine, kui selle ohtlikkuse kohta on täpseid ja järjepidevaid tõendeid;
- ohtlikuks osunud toote või tootepartii turule viimise keelamine ja sellega seoses keelu järgimiseks vajalike meetmete tarvitusele võtmine;
- juba turule viidud ohtliku toote või tootepartii tõhusa ja viivitamatu turult kõrvaldamise organiseerimine ja vajaduse korral selle hävitamine asjakohastel tingimustel.

Meetmed adresseeritakse vastavalt vajadusele järgmistele isikutele:

- tootja;

- levitajad nende tegevusala piires ja eelkõige isikud, kes vastutavad turustuse esimese etapi eest riigi siseturul;
- teised isikud, kui see osutub vajalikuks

Perspektiiv

Ettepanek Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile üldise tooteohutuse kohta, 15. juuni 2000²⁵ : vastavalt Komisjoni raportile saadud kogemuste kohta seoses direktiivi 92/59/EMÜ rakendamisega, on käesoleva ettepaneku eesmärgiks antud direktiivi läbivaatamine.

Direktiivi kohaldamisala laiendatakse teatud teenustele ja toodetele, mis ei ole mõeldud tarbijatele. Tootjate ja levitajate kohustusi laiendatakse ja selgitatakse: peale selle selgitatakse muu hulgas järgnevaid punkte: ühendust direktiivi ja ühenduse sektoraalsete õigusaktide vahel; kommunikatsiooni; teabe vahetust ja konfidentsiaalsust; ühenduse tegevust otsese riski olukordades.

12. Ohtlikud imitatsioonid²⁶

Käesolev direktiiv keelustab toiduainetega segiminevate toodete turunduse, sisseveo ning tootmise ja väljaveo, sest need tooted ohustavad tarbijate tervist ja turvalisust. Käesoleva direktiivi eesmärk on liikmesriikide õigusaktide ühtlustamine selles valdkonnas.

Iseäranis on käesolev direktiiv kohaldatav toodete suhtes, mis on mittesöödavad, kuid mille vorm, lõhn, värvus, välimus, pakend, märgistus või kuju on selline, et tarbijad, eelkõige lapsed, võivad neid tõenäoliselt segamini ajada toiduainetega ning selle tulemusel panna neid suhu, imeda või alla neelata, mis võib olla ohtlik ning põhjustada näiteks lämbumise, mürgituse, seedetrakti mulgustumise või sulustumise.

13. Tarbekaupade müük ja nendega seotud tagatised²⁷

Käesoleva direktiivi eesmärk on ühtlustada liikmesriikide seadused, määrused ja haldusaktid, mis käsitlevad tarbekaupade müügi ja nendega seotud tagatiste teatavaid aspekte, et tagada tarbijakaitse ühtlane minimaalne tase siseturu kontekstis läbi tarbijakaitse seaduse ühtse reeglistiku loomise, mis on kehtiv olenemata sellest kus ühenduse siseselt on kaup ostetud. Arvestades, et tarbijate ja müüjate vahel toimuvate vaidluste põhiliseks põhjuseks on kaupade mittevastavus nende ostu-müügilepingule, on käesoleva direktiivi eesmärgiks ka ühtlustada siseriiklikud õigusaktid, mis reguleerivad tarbekaupade müüki.

Nagu enamikes tarbijakaitset puudutavates direktiivides on antud direktiiv kohaldatav ainult tarbekaupade müügi puhul tarbijale, s.o kes tahes füüsiline isik, kes tegutseb eesmärkidel, mis ei ole seotud tema ei ametialase ega majandustegevusega.

²⁵ Ei ole veel Euroopa Ühenduste Teatajas ilmunud.

²⁶ Nõukogu direktiiv 87/357 25. juunist 1987 liikmesriikide seaduste ühtlustamise kohta, mis puudutavad tarbija tervist või turvalisust ohustavaid petliku välimusega tooteid, EÜT.,1987, L192

²⁷ Direktiiv 99/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud tagatiste teatavate aspektide kohta, EÜT.,1999, L 171,7/7/1999.

Tarbekaubad on mis tahes ainealine vallasvara, välja arvatud:

- täitevmenetluse käigus või muul moel seadusest tulenevalt müüdavad kaubad;
- vesi ja gaas, kui neid ei panda müüki piiratud koguses;
- elekter;
- Liikmesriigid võivad sätestada, et mõiste „tarbekaubad” ei hõlma kasutatud kaupu, mida müüakse avalikul enampakkumisel, millel tarbijatel on võimalik osaleda isiklikult.

Ka toodetavate tarbekaupade tarnelepinguid käsitletakse käesoleva direktiivi kohaldamisel ostu-müügilepingutena.

Käesoleva direktiiviga müüjatele kehtestatud direktiivi kohaselt peab müüja tarnima tarbijale kaupu, mis on vastavuses ostu-müügilepinguga.

Tarbekaubad loetakse olevat vastavuses lepinguga siis, kui:

- nad vastavad müüja antud kirjeldusele ning neil on samad omadused nagu kaupadelgi, mida müüja on esitanud tarbijale näidisenä;
 - nad sobivad kasutamiseks mis tahes konkreetsel eesmärgil, milleks tarbija neid nõuab ning mille ta teatas müüjale lepingu sõlmimisel ning mille müüja on heaks kiitnud;
 - nad sobivad kasutamiseks eesmärkidel, milleks kasutatakse harilikult sama liiki kaupu;
 - neil on omadused ja funktsionaalsus, mis on tavaliselt sama liiki kaupadel ning mida tarbija võib põhjendatult eeldada, arvestades kaupade laadi ning mis tahes avalikke avaldusi kaupade konkreetsete omaduste kohta, mille on nende kohta teinud müüja, tootja või tema esindaja eelkõige reklaamis või etiketil;

Tootja või tema esindaja avalikud avaldused ei ole müüja suhtes siduvad, kui ta näitab, et:

- ta ei olnud ega saanudki põhjendatavalt olla teadlik kõnealusest avaldusest;
- lepingu sõlmimise hetkeks oli avaldust muudetud;
- otsust osta tarbekaupu ei saanud mõjutada avaldus.

Mis tahes lepingule vastavuse puudumine, mis tuleneb tarbekaupade nõuetele mittevastavast paigaldamisest, loetakse samaväärseks lepingule vastavuse puudumisega, kui paigaldamine moodustab kaupade ostu-müügilepingu osa ning kaubad paigaldati müüja poolt või tema vastutusel. Sama kohaldub ka siis, kui toote, mis on ette nähtud paigaldamiseks tarbija poolt, paigaldab tarbija ning nõuetele mittevastav paigaldus tuleneb paigaldusjuhiste puudulikkusest.

Müüja vastutab tarbija ees mis tahes lepingule vastavuse puudumise eest, mis esineb kaupade üleandmise ajal ja mis tuleb ilmsiks kahe aasta jooksul alates kaupade

üleandmisest väljaarvatud juhul, kui tarbija oli lepingu sõlmimise hetkel teadlik või ei saanud põhjendatavalt olla mitteteadlik lepingule vastavuse puudumisest.

Mis tahes lepingule vastavuse puudumine, mis tuleb ilmsiks kuue kuu jooksul alates kaupade üleandmisest, loetakse olemas olnuks üleandmise hetkel, välja arvatud juhul kui:

- käesolev eeldus ei ühildu kaupade laadi või lepingule vastavuse puudumise laadiga;
- tõestatakse muud.

Nagu juba eelneval mainitud vastutab müüja tarbija ees mis tahes lepingule vastavuse puudumise eest, mis esineb kaupade üleandmise ajal. Lepingule vastavuse puudumise korral on tarbijal õigus:

- lasta viia kaubad tasuta lepingule vastavusse kas paranduse või ümbervahetuse teel põhjendatava aja jooksul ning ilma märkimisväärsete ebamugavusteta tarbija jaoks;
- Tarbija võib nõuda hinna asjakohast alandamist või lepingu tühistamist kui tarbijal ei ole õigust kaupu ei parandada ega ümber vahetada või kui müüja ei ole kohaldanud õiguskaitsevahendit põhjendatava aja jooksul või kui müüja ei ole kohaldanud õiguskaitsevahendit ilma tarbijale märkimisväärseid ebamugavusi põhjustamata.

Tarbijal ei ole õigust lepingut tühistada, kui tegemist on väiksemat laadi lepingule vastavuse puudumisega.

Liikmesriigid võivad sätestada, et selleks, et tarbijal oleks võimalik oma õigusi kasutada, peab ta teavitama müüjat lepingule vastavuse puudumisest kahe kuu jooksul alates kuupäevast, mil ta sellise lepingule vastavuse puudumise avastas.

Kui lõppmüüjale tekib tootja, sama lepinguteahela eelmise müüja või kelle tahes muu vahendaja tegevusest või tegevusetusest tuleneva lepingule vastavuse puudumise tõttu tarbija ees vastutus, on müüjal õigus kohaldada õiguskaitsevahendeid isiku või isikute suhtes, kellel on vastutus lepinguteahelas vastavalt siseriiklikule õigusele (õigus hüvitusele).

Tagatis on pakkuja suhtes siduv tingimustel, mis on sätestatud tagatisavalduses ning sellega seotud reklaamis.

Tagatis:

- sedastab, et tarbijal on vastavalt kehtivatele siseriiklikele õigusaktidele, mis reguleerivad tarbekaupade müüki, seaduspärased õigused, ning avaldab selgesõnaliselt, et tagatis nimetatud õigusi ei mõjuta;
- esitab lihtsas, arusaadavas keeles tagatise sisu ning olulised üksikasjad, mida on vaja tagatise alusel nõuete esitamiseks, ning eelkõige tagatise kehtivusaja ja territoriaalse kohaldamisala ning tagatise andja nime ja aadressi.

Tarbija taotlusel tehakse tagatis talle kättesaadavaks kirjalikus vormis või muus tema jaoks kättesaadavas ja ligipääsetavas püsimeediumis. Liikmesriik, milles tarbekaupu turustatakse, võib omaenda territooriumil sätestada, et tagatis tuleb vormistada ühes või enamates Ühenduse ametlikes keeltes.

